

[Collet]

det lover godt for både beskæftigelsen, betalingsbalancen og budgetunderskuddet.

Den politik, regeringen har ført, siden den kom til i efteråret 1982, har på mange måder været medvirkende til den forskydning, der har fundet sted mellem lønindkomster og restindkomster – til gunst for restindkomsterne. En fortsættelse af denne kurs vil helt klart være nødvendig, såfremt de betydelige balanceproblemer i den danske økonomi skal løses. Tegnene på, at vi er på en fornuftig kurs, er efterhånden mange. Det er ikke sandt, som visse lønmodtagerorganisationer med mellemrum påpeger, at de stigende restindkomster og overskud i erhvervslivet ikke kommer lønmodtagerne til gode. De stigende restindkomster har netop været grundlaget for stigende investeringer og etablering af mange nye arbejdspladser.

Den negative risikopræmie, som investeringer fik i 1970'erne, er nu ændret, og sammen med en stigning i restindkomsterne har det betydet et markant opsving i erhvervslivets investeringer. Denne investeringsstigning skyldes til dels også erhvervslivets tro på, at den økonomiske linje, som regeringen har ført og må forventes at fortsætte, vil være til gavn for landet fremover.

Til trods for det kraftige investeringsopsving må det konstateres, at Danmark, som hr. Svend Auken ganske rigtigt sagde, investeringsmæssigt stadig ligger for lavt internationalt set, og der vil fortsat være behov for store erhvervsinvesteringer i de næste ret mange år.

En anden positiv effekt, som også skal nævnes, er den markante stigning i antallet af beskæftigede, som har fundet sted det seneste år, hvor merbeskæftigelsen bliver på 40.000–50.000 personer, og hvor merbeskæftigelsen stort set fuldt ud er sket i den private sektor. Som nævnt har vi nærmest verdensrekord i investeringsstigning, samtidig med at også den økonomiske vækst herhjemme ligger blandt verdens højeste.

Regeringen bør derfor ikke ændre den økonomiske kurs, og den nuværende forskydning mellem lønindkomster og restindkomster er allerede på den mellemlange sigt til stor gavn for lønmodtagerne.

Jeg vil gerne først takke finansministeren for et godt og fyldigt svar på forespørgslen. Man kan undre sig over, hvad socialdemokratiets egentlige motiv til denne forespørgsel er, især når det erindres, at det mere end nogen var socialdemokratiet, der efter at være kommet i opposition hårdnakket benægtede det økonomiske opsving, som var på vej. Jeg kan godt forstå hr. Svend Aukens uvilje mod at diskutere den økonomiske forhistorie, men da det ikke længere kunne skjules, ej heller i socialdemokratiets egne rækker, at der var et opsving i gang, erklærede hr. Svend Auken, at det alene skyldtes udefra kommende faktorer såsom fald i oliepriser og andre ting. Det er da rigtigt, at der har været en vis medbør udefra, men det synes, som om socialdemokratiet fuldstændig har overset, at det økonomiske opsving i Danmark først og fremmest skyldes en stor indsats og fornuftige dispositioner i erhvervslivet, dispositioner, der er muliggjort ved den økonomiske politik, som firkløverregeringen fører, og hvis hovedmålsætning er at forbedre konkurrenceevnen, hvilket altså også er lykkedes. Det samspil mellem erhvervslivets indsats og regeringens politik er mere end noget andet forudsætningen for, at det økonomiske opsving er slået så godt igennem, som tilfældet er, et økonomisk opsving, der allerede har fået til konsekvens, at ledigheden falder markant, selv om det hårdnakket er blevet påstået, at det økonomiske opsving ikke kunne aflæses i beskæftigelsen. Det er klart for enhver, at beskæftigelsen er i stærk stigning – især beskæftigelsen i den private sektor – vi har nu en større beskæftigelse end nogen sinde. For ganske få år siden var vi vidne til, at alt for mange virksomheder måtte lukke, fordi der ikke var økonomisk mulighed for at fortsætte, med afskedigelser og større arbejdsløshed til følge.

Det er, som om socialdemokratiet bevidst søger at lukke øjnene for, at det er et helt andet samfundsbillede, der nu tegner sig. Der er sket en total ændring. Når man i dag læser aviser, er der større udbud af stillinger og job, end vi længe har oplevet. Der er virkelig kommet gang i investeringer og produktion.

Ja men hvad er det da så, der nu bekymrer socialdemokratiet? Jo, hævdes det, der har inden for de sidste år været alt for store overskud i virksomhederne, og det må der

Tørnæs (V):